ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαΐου **1943** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **151**

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Κ.Δ.Π.

	Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α' ... ... Δρ.	8.000	10.000
2. Διὰ τὸ Τεῦχος Β' ... ... »	4.000	6.000
3. Δι' ἀμφότερα τὰ Τεύχη Α' καὶ Β' »	11.000	13.000
4. Διὰ τὸ Τεῦχος Γ' ... ... »	4.000	5.000
5. Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ' »	15.000	18.000
6 Διὰ τὸ Παράρτημα ... . »	10.000	12.000
7. Διὰ τὰ Τεύχη Α', Β', Γ' καὶ τὸ Παράρτημα ... ... »	24.000	28.000
8. Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνων. Ἑταιρειῶν »	20.000	24.000
9. Διὰ τὰ Τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ... .. »	30.000	34.000
10. Διὰ τὸ Δελτίον Ἐμπορ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ... ... »	10.000	12.000
11. Διὰ τὰ Τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία Ἀν. Ἑταιρειῶν καὶ Ἐμπορ. Βιομηχ. Ἰδιοκτησίας ... ... »	32.000	34.000
12. Διὰ τὸ Τεῦχος **Πράξεις Νομ.** Προσώπων Δημ. Δίκαίου κλπ. »	6.000	8.000
13. Δι' ἅπαντα τὰ Τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία ... .. »	36.000	40.000

Διὰ τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους ἡ ἐτησία συνδρομὴ **ὁρίσθη εἰς τὸ** ἥμισυ τῆς ὡς ἄνω ἀναγραφομένης συνδρομῆς τοῦ Ἐσωτερικοῦ.

Ἡ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι προπληρωτέα.

Ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων παλαιῶν καὶ νέων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὡρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον τῶν Α', Β', Γ' Τευχῶν, τοῦ Παραρτήματος τοῦ Δελτίου Ἀνων. Ἑταιρειῶν καὶ τοῦ Τεύχους Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ. Δρ. 50

Δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἐμπορ. καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας ... ... » 100

Δι' ἕκαστον δὲ ἀντίτυπον τοῦ Δελτίου Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας ... ... » 100

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν :

1) Τῶν δικαστικῶν πράξεων ... ... Δρ.	3.000
2) Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν... »	70.000
3) Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ... ... »	20.000
4) Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ὁσάκις δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἐνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ ... ... »	40.000
5) Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν. Συνελεύσεις τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν .. .. »	5.000
6) Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν Ἑλλην. Ἀνων. Ἑταιρειῶν συμφώνως τῷ Β. Δ. τῆς 20-5-1969 ... ... »	1.500
7) Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιρειῶν ..... »	50.000
8) Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ... ... »	15.000
9) Τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Νόμου 3221)1924 γνωστοποιήσεων τῶν Κτηματικῶν Τραπεζῶν. ..... »	12.000

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως :

Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων ... ... »	3.000

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς **καὶ διὰ τὰ τέλη** τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων ἐνεργοῦνται **προκαταβολικῶς** εἰς τὰ Δημόσια **Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ** εἰσπράξεως, ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Ν. 171. Περὶ ἀναστολῆς φορολογιῶν τινων καὶ διαρρυθμίσεως διατάξεών τινων τῆς ἀμέσου φορολογίας. ... 1

Ν. 172. Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ κειμένων διαπάξεων. 2

Ν. 173. Περὶ πληρώσεως τῶν κενῶν θέσεων Πρωτοδικῶν καὶ Ἀντεισαγγελέων Πρωτοδικῶν, ὡς καὶ Εἰρηνοδικῶν β' τάξεως. 3

Ν. 174. Περὶ αὐξήσεως τῶν θέσεων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τῶν Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Γραμματείας τῶν Δικαστηρίων κλπ. νόμων διατάξεων. 4

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 171.

Περὶ ἀναστολῆς φορολογιῶν τινων καὶ διαρρυθμίσεως διατάξεών τινων τῆς ἀμέσου φορολογίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν τῶν κτηθέντων ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1942 ἕως 31 Μαρτίου 1943 ἀναλογοῦντος φόρου καθαρῶν προσόδων Α' Κατηγορίας τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1943—44 ὡς καὶ τοῦ

φόρου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Διατάγματος 646)1941 τοῦ αὐτοῦ οἰκον. ἔτους, ἀναστέλλεται.

Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν, εἰς τὰς ὁποίας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1551)1942 ἐφηρμόσθη ἡ προείσπραξις τοῦ φόρου, ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω κατηγορίαν φορολογικὴ ὑποχρέωσις διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1943—44 τῶν εἰς αὐτὴν ὑποκειμένων περιορίζεται εἰς τὸ βεβαιωθὲν ἢ βεβαιωθησόμενον ποσὸν λόγῳ προεισπράξεως.

2. Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1943—44 καθιεροῦται ἐλάχιστον ὅριον, μένον ἀφορολόγητον, ποσὸν δραχμῶν ἑξακοσίων χιλιάδων (600.000) ἐτησίως δι' ἕκαστον ὑπόχρεων εἰς φόρον καθαρῶν προσόδων Β' Κατηγορίας (εἰσοδημάτων ἐκ γαιῶν).

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων Δ' Κατηγορίας καὶ τῆς κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 441)1941 φορολογίας ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1943—44 καὶ ἐφεξῆς, ἐκ τοῦ προκύπτοντος καθαροῦ κέρδους τῶν ὑποκειμένων εἰς τὰς ἄνω φορολογίας ἐκπίπτεται μένον ἀφορολόγητον, ποσὸν δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου διακοσίων χιλιάδων (1.200.000) ἐτησίως.

Ἐκ τοῦ ἀπομένοντος ὑπολοίπου ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ πέμπτον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἑξακοσίων χιλιάδων (1.600.000) οὐδὲ ἀνώτερον τῶν τεσσάρων ἑκατομμυρίων δραχμῶν (4.000.000) ἐτησίως, θεωρεῖται σύνηθες κέρδος καὶ φορολογεῖται κατὰ τὴν Δ' κατηγορίαν ἐπὶ τῷ οἰκείῳ συντελεστῇ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον θεωρεῖται ἔκτακτον κέρδος τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 441)1941 καὶ φρολογεῖται ἐπὶ ἑνιαίῳ συντελεστῇ πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50 ο)ο).

2. Ἐπὶ ὁμορρύθμων ἑταιρειῶν, ὑπόχρεοι εἰς τὸν κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 441)1941 φόρον ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν καθίστανται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1943—44 οἱ κατ' ἰδίαν ἑταῖροι διὰ τὸ ἀναλογοῦν ἑκάστῳ τμῆμα τῶν κερδῶν τῆς ἑταιρείας.

Τὸ δι' ἕκαστον ἑταῖρον τῶν ἑταιρειῶν τούτων σύνηθες κέρδος δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν ὀκτακοσίων χιλιάδων (800.000) οὐδὲ ἀνώτερον τῶν δραχμῶν δύο ἑκατομμυρίων (2.000.000).

3. Ὁ φόρος καθαρῶν προσόδων Δ' Κατηγορίας καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν, προσδιοριζόμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου καταβάλλεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1943 καὶ ἐφεξῆς προσωρινῶς ἀνὰ τρίμηνον, ἀναλόγως τοῦ κέρδους τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῶν ἐντὸς τοῦ τριμήνου ἐργασιῶν.

Διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ προσωρινῶς καθ' ἕκαστον τρίμηνον δηλωθησομένου κέρδους, τὸ καθοριζόμενον ποσὸν ἀφορολογήτου ὁρίου καὶ συνήθους κέρδους ὑπολογίζονται εἰς τὸ τέταρτον.

4. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προσωρινὴ δήλωσις καὶ καταβολὴ τοῦ φόρου, ἡ ἐπαλήθευσις τῶν δηλώσεων, ὁ προσωρινὸς καθορισμὸς τοῦ κέρδους, ἡ ἐνέργεια τῶν ἐγγραφῶν καὶ ἡ κοινοποίησις αὐτῶν, αἱ ἐνστάσεις κατὰ τῶν ἀνωτέρω ἐγγραφῶν καὶ τὰ τῆς ἐπιδόσεως καὶ ἐκδικάσεως αὐτῶν, τὰ τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου καὶ ἐν γένει ἡ διαδικασία τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως αὐτοῦ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1587)1942, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως.

5. Προκειμένου περὶ τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων Δ' Κατηγορίας καὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τῶν ἐπιχειρήσεων περὶ τῶν ὁποίων ὑπὸ τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλέπεται ἡ ἀνὰ τρίμηνον καταβολή, δὲν ἐφαρμόζονται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1943—44 αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1551)1942 «περὶ προεισπράξεως ἀμέσων τινῶν φόρων».

6. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν καὶ τῶν εἰδικῶν περιπτώσεων τῶν ἐδαφίων 6, 7, 8, 9 καὶ 10 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κώδικος Φορολογίας Ἐπιτηδεύματος.

7. Προκειμένου περὶ τῶν φορολογουμένων τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν φόρον τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Διατάγματος 933)1942 ὡς ἰσχύει τροποποιηθὲν διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Διατάγματος 1793)1942 αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀδικαιολογήτων περιουσιῶν τῶν ἐμφανιζομένων ἢ διαπιστουμένων ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1942 καὶ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Προκειμένου περὶ ἀνωνύμων ἑταιριῶν, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 441)1941 φορολογητέου ἐκτάκτου κέρδους τοῦ προκύπτοντος ἐξ ἀποτελεσμάτων διαχειριστικῶν περιόδων λήγουσων ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1942 καὶ ἐφεξῆς διπλασιάζεται τὸ σύνηθες κέρδος τὸ ὁριζόμενον ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1793)1942.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομ. Διατάγματος 441)1941 περὶ ὑπολογισμοῦ τῶν κεφαλαίων ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν βάσει τῆς χρηματιστηριακῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν ἐν γένει καὶ ἱδρυτικῶν τίτλων, ἀναστέλλεται διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος καθ' ὃ ἐμπίπτει ἡ φορολογία τῶν κερδῶν τῆς διαχειριστικῆς περιόδου περὶ ὧν προνοεῖ ἡ προηγουμένη παράγραφος.

Τῆς διατάξεως τῆς παρούσης παραγράφου ἐξαιροῦνται αἱ ἀνώνυμοι ἑταιρίαι δι' ἃς ἐφηρμόσθη ὁ τοιοῦτος ὑπολογισμὸς κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1941—1942 καὶ αἵτινες δύνανται νὰ ζητήσωσιν ὅπως τὸ σύνηθες κέρδος αὐτῶν ὑπολογισθῇ εἴτε εἰς ποσὸν τετραπλάσιον τοῦ διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1941—1942 καθρισθέντος εἴτε συμφώνως πρὸς τὴν παργραφὸν 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Προκειμένου περὶ τῶν φορολογιῶν Δ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων καὶ ἐκτάκτων κερδῶν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 441)1941 Ν. Διατάγματος ἐπὶ τοῦ κέρδους ἀνωνύμων ἑταιρειῶν τοῦ προκύπτοντος ἐξ ἀποτελεσμάτων διαχειριστικῶν περιόδων λήγουσῶν τὴν 31 Δεκεμβρίου 1942 καὶ ἐφεξῆς, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1551)1942 Ν. Διατάγματος ὁριζόμενον ποσοστὸν προεισπράξεως καταβάλλεται εἰς τέσσαρας ἴσας τριμηνιαίας δόσεις ἐξ ὧν ἡ πρώτη σὺν τῇ ἐπιδόσει τῆς σχετικῆς δηλώσεως.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1943 καὶ ἐφεξῆς κτωμένων ἀμοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν ἀναλογοῦντος φόρου καθαρῶν προσόδων ΣΤ' Κατηγορίας ἀναστέλλεται.

2. Προκειμένου περὶ τῶν ἀμοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν τῶν κτηθεισῶν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1942 ἕως 31 Μαρτίου 1943, ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων ΣΤ' Κατηγορίας καὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου τὰ εἰς τοὺς μισθωτοὺς ἢ συνταξιούχους χορηγηθέντα πάσης φύσεως ἐπιδόματα ἀκριβείας ζωῆς εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος, εἴτε ταῦτα ἐχορηγήθησαν

βάσει τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων 310, 610 καὶ 783 εἴτε ἐδόθησαν οἰκειοθελῶς παρὰ τῶν ἐργοδοτῶν.

Ἐπὶ μισθωτῶν προσληφθέντων μετὰ τὸν Ἰούνιον 1941, τῶν ὁποίων αἱ ἀποδοχαὶ καθωρίσθησαν ἄνευ διακρίσεως βασικοῦ μισθοῦ ἢ ἡμερομισθίου καὶ ἐπιδομάτων ἀκριβείας βίου, ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἀμοιβῶν αὐτῶν τῶν κτηθεισῶν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1942 μέχρι 31 Μαρτίου 1943 ὑπόκειται εἰς φόρον καθαρῶν προσόδων ΣΤ' Κατηγορίας καὶ τὸν συνθετικὸν φόρον, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἓν δέκατον τῶν εἰς χρῆμα ἀμοιβῶν των, τῶν ὑπολοίπων θεωρουμένων ὡς ἐπιδομάτων ἀκριβείας ζωῆς καὶ ἐξαιρουμένων τῆς φορολογίας.

3. Ἐπὶ ἐργοδοτῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν φόρον καθαρῶν προσόδων Δ' Κατηγορίας τὰ ἀπαλλασσόμενα τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων ΣΤ' Κατηγορίας πάσης φύσεως ἐπιδόματα θεωροῦνται ὡς γενικὰ ἔξοδα τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐκπιπτόμενα ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων αὐτῆς πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ καθαροῦ φορολογητέου κέρδους κατὰ τὴν Δ' Κατηγορίαν καὶ τὴν φορολογίαν ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν.

4. Ὁ κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 276)1941 πρόσθετος φόρος ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν καταργεῖται, μὴ ἐφαρμοζόμενος ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1942 ἐφεξῆς κτηθεισῶν ἀμοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1943—44 ἐκ τῶν εἰς φόρον καθαρῶν προσόδων Ζ' Κατηγορίας ὑποκειμένων καθαρῶν ἀμοιβῶν ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων ἐκπίπτεται, μένον ἀφορολόγητον, ποσὸν δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου διακοσίων χιλιάδων (1.200.000).

2. Ἐπὶ ἀμοιβῶν καταβαλλομένων μηνιαίως ἢ ἐτησίως εἰς ἐλευθέρους ἐπαγγελματίας ἐφαρμόζονται διὰ τὴν φορολογίαν αὐτῶν ἀναλόγως τὰ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα.

3. Ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1943 καὶ ἐφεξῆς κτωμένων ἀμοιβῶν, τῶν ὑποκειμένων αὐτοτελῶς εἰς φόρον καθαρῶν προσόδων Ζ' Κατηγορίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ἐκπίπτεται, μένον ἀφορολόγητον, ποσὸν δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) ἐξ ἑκάστης τοιαύτης ἀμοιβῆς.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1943—44 τετραπλασιάζονται τὰ κλιμάκια τῆς προσόδου τῆς σαλολογικῆς κλίμακος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Κώδικος Φορολογίας καθαρῶν προσόδων ὡς ἰσχύει κατόπιν τῶν τροποποιήσεων τῶν ἐπενεχθεισῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Διατάγματος 443)1941.

2. Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1943—44 ἐκ τῆς ὑποκειμένης εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον τοῦ Κώδικος τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ φυσικοῦ προσώπου ἢ τῆς ἐκκειμένης κληρονομίας ἐκπίπτεται, μένον ἀφορολόγητον, ποσὸν δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000) λόγῳ τῆς ἀκριβείας τῆς ζωῆς, διὰ τὸν εἰς φόρον ὑπόχρεων, καὶ ποσὸν δρχ. ἑκατὸν χιλιάδων (100.000), δι' ἕκαστον τῶν εἰς βάρος τοῦ φορολογουμένου συνοικούντων προσώπων.

3. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. Διατάγματος 2228)1943 καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύματος φόρου ἐπιτηδεύματος τῶν εἰς κατάταξιν ὑποκειμένων ἐπιτηδευματιῶν καὶ τῶν μικροεπιτηδευματιῶν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1943 — 44 ἀναστέλλεται.

Ἐξαιρετικῶς, προκειμένου περὶ τῶν Οἰκονομ. Ἐφοριῶν, εἰς τὰς ὁποίας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1551)1942 ἐφηρμόσθη ἡ προείσπραξις τοῦ φόρου, ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑποχρέωσις ἐκ φόρου ἐπιτηδεύματος οἰκονομικοῦ ἔτους 1943—44 τῶν εἰς αὐτὴν ὑποκειμένων περιορίζεται εἰς τὸ βεβαιωθὲν ἢ βεβαιωθησόμενον ποσὸν λόγῳ προεισπράξεως.

2. Ὁ κατὰ τὰς εἰδικὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 6, 7, 9, 10 καὶ 12 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύματος φόρος ἐπιτηδεύματος καπνεμπορικῶν καὶ σταφιδεμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐπιχειρήσεων βρωσίμων ἐλαιῶν καὶ σύκων καὶ ἐκμεταλλευτῶν ἀλωνιστικῶν μηχανῶν τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1943 — 44 καὶ ἐφεξῆς, δύναται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ὁρίζηται εἰς συντελεστὰς ἀνωτέρους τῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων προβλεπομένων, ἐνσωματουμένου εἰς τούτους καὶ τοῦ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ἐπιχειρήσεων ὀφειλομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀρ. 441)1941 φόρου ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τῶν πραγματοποιουμένων ἐκ τῶν τοιούτων ἐργασιῶν των.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀπόφασις αὐξήσεως τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν ἐκδίδεται μετὰ γνώμην τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 18 καὶ 25 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1937 Διατάγματος καὶ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 8 τοῦ ἀπὸ 16 Μαΐου 1937 Διατάγματος οἰκείων Ἐπιτροπῶν, ὅπου ὑφίστανται τοιαῦται, δυναμένων νὰ συνέλθωσι μέχρι τέλους Μαρτίου ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Προκειμένου περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1943 — 44 ἡ προθεσμία τῆς παρούσης παραγράφου παρατείνεται μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1943.

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 20 καὶ 29 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων πινάκων συντελεστῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ἥτις παρετάθη μέχρι καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1942—43 διὰ τοῦ Α. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 2639)1941 παρατείνεται καὶ διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1943-44 διπλασιαζομένων τῶν ὑπὸ τῶν πινάκων τούτων ὁριζομένων κατὰ ἐπάγγελμα μεγίστων συντελεστῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ κατὰ τὰς περιπτώσεις α' καὶ β' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 660)1937 φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν βιομηχανικῶν καὶ τραπεζιτικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν κτωμένων ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1943 καὶ ἐφεξῆς ἀναστέλλεται.

2. Ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω χρονολογίας ὁ ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἀκαθαρίστων ἐσόδων κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 442)1941 φόρος ἐπὶ τῶν πωλήσεων ὁρίζεται:

α') εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3ο)ο) προκειμένου περὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ

β') εἰς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2ο)ο) προκειμένου περὶ τραπεζιτικῶν ἐπιχειρήσεων.

3. Ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1943 καὶ ἐφεξῆς αἱ δηλώσεις τοῦ κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 442)1941 φόρου ἐπὶ τῶν πωλήσεων ἐμπορευμάτων ἐπιδίδονται ὑπὸ τῶν εἰς τοῦτον ὑπο-

χρέων ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Ἰουλίου, Ὀκτωβρίου καὶ Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους, δηλουμένων τῶν κατὰ τὸ προηγηθὲν τρίμηνον ἀκαθαρίστων ἐτόδων αὐτῶν.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρατείνωνται ἑκάστοτε αἱ πρὸς δήλωσιν προθεσμίαι τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων, φόρου ἐπιτηδεύματος, φόρου ἐκτάκτων κερδῶν, φόρου καπνοβιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, φόρου κύκλου ἐργασιῶν καὶ φόρου πωλήσεων ἐμπορευμάτων καὶ παροχῆς ὑπηρεσιῶν.

2. Προκειμένου περὶ παρακρατουμένου φόρου ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παράτασις τῆς προθεσμίας ἀπαλλάσσει τοὺς ὑποχρέους τῆς καταβολῆς τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» ὀφειλομένων τόκων ὑπερημερίας.

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς αὕτη ἰσχύει σήμερον, προστίθεται ἡ ἀκόλουθος περίπτωσις ι'.

«ι') Τὰ ἀκίνητα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἑλεήμονα Ἑταιρίαν Ἀθηνῶν (Πτωχοκομεῖον-Γηροκομεῖον)».

Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930-31, ὁ δὲ ἤδη βεβαιωθεὶς φόρος ἐπιπίπτεται, ὁ καταβληθεὶς ὅμως δὲν ἐπιστρέφεται.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. Διατάγματος 1207)1942 ἐφαρμόζονται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1943-44 καὶ ἐφεξῆς καὶ ἐπὶ τῶν ὑποχρέων εἰς τὸν φόρον τῶν Ν. Διαταγμάτων 1554)1942, 1562)1942 καὶ 1602)1942 ὡς ἰσχύουν σήμερον.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ὑποχρέων εἰς τὸ παρακράτημα τῶν Ν. Διαταγμάτων 1561)1942, 1590)1942, λαμβάνεται δὲ ὡς τεκμαρτὴ καθαρὰ πρόσοδος ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ τρία ἑβδομα τοῦ εἰς ὄφος ἑκάστου παραγωγοῦ ἐπιβληθέντος τελικῶς ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος.

5. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Διατάγματος 2228)1943 ἀνατρέχει ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἰσχύος τῆς φορολογίας τοῦ Ν. Διατάγματος 441)1941.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Λ. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 172.

Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ κειμένων διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ δυνάμει τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2629)1940 ἱδρυθὲν «Ἑλληνικὸν Γραφεῖον Ἀνεφοδιασμοῦ» καταργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅλη δὲ ἡ ἁρμοδιότης τοῦ καταργουμένου Γραφείου μεταβιβάζεται εἰς συνιστωμένην δυνάμει τοῦ παρόντος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐπισιτισμοῦ αὐτοτελῆ Ὑπηρεσίαν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑλληνικὸν Γραφεῖον Ἀνεφοδιασμοῦ», ἐξαρτωμένην ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν τοῦ Ἐπισιτισμοῦ.

2. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ καταργουμένου διὰ τῆς ὡς ἄνω παραγράφου Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ, θεωροῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὡς ἔκτακτοι ὑπάλληλοι τῆς συνιστωμένης ὑπηρεσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ. Οὗτοι διατηροῦσι τὰς ἀποδοχὰς ἃς σήμερον λαμβάνουσι, μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις περὶ μισθοδοσίας τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ εἰς τὰς ἰσχυούσας ἑκάστοτε τοιαύτας περὶ ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

3. Σκοπὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ εἶναι ἡ ἐνέργεια πάσης πράξεως ἐμπορικῆς ἢ μή, τεινούσης ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν προμήθειαν καὶ εἰσαγωγὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορευμάτων πάσης φύσεως διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Χώρας, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις ἐμπορευμάτων ἐσωτερικοῦ.

4. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνωτέρου σκοποῦ τὸ Ἑλληνικὸν Γραφεῖον Ἀνεφοδιασμοῦ δύναται νὰ ἐνεργῇ πᾶσαν ἀπαιτουμένην κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ ἐμπορικὴν ἢ μὴ πρᾶξιν ἢ ἐνέργειαν, μὴ δεσμευόμενον ὑπὸ οὐδεμιᾶς διοικητικῆς, διαχειριστικῆς ἢ λογιστικῆς διατυπώσεως, ἀπορρεούσης ἐκ τῆς κειμένης Νομοθεσίας.

5. Τὰ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ ἀγοραζόμενα ἐμπορεύματα διατίθενται ἐπὶ τιμῇ καθοριζομένῃ δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐπισιτισμοῦ. Τυχὸν καθορισθεῖσαι τιμαὶ διαθέσεως δι' ἐμπορεύματα ἀγορασθέντα ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 999)1942 ὑπὲρ τὸ κόστος νομιμοποιοῦνται, τῆς ἐπὶ πλέον διαφορᾶς περιερχομένης εἰς τὸ Ταμεῖον Ρυθμίσεως Κόστους Ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρον 2.

Τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ ἔχει ἐξ ὁλοκλήρου ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, δυνάμενος νὰ μεταβιβάζῃ ὡρισμένας ἁρμοδιότητας εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ λειτουργία τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ δὲν ἀποκλείει τὴν ἐνέργειαν τῶν αὐτῶν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐ-

τοῦ πράξεων καὶ ὑπὸ ἄλλων προσώπων, δικαιουμένων εἰς τοῦτο κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται νὰ καταργηθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἀποκλειστικῆς εἰσαγωγῆς ὑπὸ τῶν Ἑνώσεων Εἰσαγωγέων, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου 1960.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ κεφάλαιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ ὁρίζεται εἰς ἑκατὸν ἑκατομμύρια δραχμῶν (100.000.000) καὶ καλύπτεται κατὰ πεντήκοντα ἑκατομμύρια δραχμῶν (50.000.000) ἐκ τοῦ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος «Λογαριασμοῦ Κτιρίου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας», κατὰ εἴκοσιν ἑκατομμύρια (20.000.000) ἐκ τοῦ παρὰ τῇ αὐτῇ Τραπέζῃ «Λογαριασμοῦ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου» τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ τριάκοντα ἑκατομμύρια (30.000.000) ἐκ τοῦ παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Λογαριασμὸς ρυθμίσεως κόστους ἐμπορευμάτων».

2. Τὰ κεφάλαια καὶ ἐν γένει τὰ ἔσοδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ κατατίθενται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

3. Τὸ Ἑλληνικὸν Γραφεῖον Ἀνεφοδιασμοῦ χρηματοδοτεῖται παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἣν παρέχεται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐγγύησις μέχρι δραχμῶν πέντε δισεκατομμυρίων (5.000.000.000) δι' ἐνδεχομένας ζημίας αὐτοῦ πέραν τοῦ καταβληθέντος κεφαλαίου. Ἡ ἐγγύησις αὕτη δύναται νὰ αὐξάνηται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐπισιτισμοῦ, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

4. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιοῦται νὰ φέρῃ ἑκάστοτε εἰς χρέωσιν τοῦ παρ' αὐτῇ λογαριασμοῦ «Ἑλληνικὸν Δημόσιον. Εἰσπράξεις —Πληρωμαὶ Δημοσίου» καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐν λόγῳ ἐγγυήσεως πᾶσαν νόμιμον καὶ ἀπαιτητὴν ὀφειλὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλει κάμῃ χρῆσιν τοῦ ὡς ἄνω δικαιώματος τῆς ἀμέσου χρεώσεως τοῦ παρ' αὐτῇ λογαριασμοῦ «Ἑλληνικὸν Δημόσιον, Εἰσπράξεις — Πληρωμαὶ Δημοσίου» διὰ τὰς μέχρι τῆς 29 Ἀπριλίου 1941 συντελεσθείσας συναλλαγὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ, ὡς μὴ ἐκκαθαρισθείσας εἰσέτι.

5. Ἐνδεχόμεναι ζημίαι ἐκ τῆς διοικήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ, ἐν ἀνεπαρκείᾳ τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ, βαρύνουσι τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, εἰς ὃ ἀνήκουσιν ἐπίσης τὰ κεφάλαια καὶ τὰ κέρδη τὰ ὁποῖα τυχὸν ἤθελον προκύψῃ κατὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ.

Ἄρθρον 5.

1. Τὰ τῆς προσλήψεως τοῦ ἐμμίσθου προσωπικοῦ, τὰ τοῦ καθορισμοῦ τῶν ἀπαιτουμένων καθ' ἑξαμηνίαν δαπανῶν διὰ τὴν διοίκησιν καὶ τὰ τῆς διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας ἐν γένει τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ καθορίζονται διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐπισιτισμοῦ.

2. Καθ' ἕκαστον ἑξάμηνον συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ λογοδοσία τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ὑποβαλλομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐν περιπτώσει ἀγορᾶς ἐμπορευμάτων ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ κατ' ἐντολὴν καὶ διὰ λογαριασμὸν τρίτου, εἴτε ἐπ' ὀνόματι τοῦ τρίτου εἴτε ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γραφείου, ἐὰν δὲν ἤθελον καταβληθῇ εἰς τὸ Γραφεῖον ὑπὸ τοῦ ἐντολέως ἢ τοῦ τυχὸν ἐγγυητοῦ ὁλοκληρωτικῶς ἐντὸς τῆς ἐπὶ συμβάσει τεταγμένης προθεσμίας τὸ τίμημα μετὰ τῶν τόκων καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς καὶ ἀποθηκεύσεως, εἰς τὰ ἀσφάλιστρα καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην γενομένην δαπάνην, τὸ Γραφεῖον δικαιοῦται : α) Νὰ κρατῇ δι' ἴδιον λογαριασμὸν τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα, ἐπὶ τιμήματι ὁριζομένῳ ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἐκ τεσσάρων κατ' ἀνώτατον ὅριον πραγματογνωμόνων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ἐντολέως ἢ τοῦ τυχὸν ἐγγυητοῦ, τὸ ὁποῖον (τίμημα) ἐν οἱᾳδήποτε περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ κόστος τοῦ ἐμπορεύματος, β) νὰ ἐκποιῇ τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐντολέως, κατὰ τὴν διαδικασίαν ἣν ἑκάστοτε καθορίζει ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Ἐπισιτισμοῦ καὶ κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις περὶ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων.

2. Ἐν περιπτώσει πωλήσεως ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ ἀγορασθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἐμπορευμάτων πρὸ τῆς ἀφίξεως αὐτῶν εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα, ἐὰν δὲν ἤθελε καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ ἢ τοῦ τυχὸν ἐγγυητοῦ ἐντὸς τῆς συμφωνηθείσης προθεσμίας τὸ τίμημα μετὰ τῶν τόκων καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων ποσῶν, τὸ Ἑλληνικὸν Γραφεῖον Ἀνεφοδιασμοῦ δικαιοῦται: α) Νὰ ὑπαναχωρῇ τῆς συμβάσεως πωλήσεων, ἀπαλλασσόμενον πάσης ἔναντι τοῦ ἀγοραστοῦ ὑποχρεώσεως καὶ β) νὰ ἐκποιῇ τὰ ἀνωτέρω ἐμπορεύματα, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγράφῳ ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐν ᾗ περιπτώσει ὑπὲρ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος Νόμου ἐντολέως ἢ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀγοραστοῦ, ἔχει ἐγγυηθῇ ἔναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ Τράπεζα, καταβάλῃ δὲ αὕτη ἐμπροθέσμως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 6 τὰ ὀφειλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐντολέως ἢ τοῦ ἀγοραστοῦ, ἡ ἐγγυήτρια Τράπεζα ἀποκτᾷ αὐτοδικαίως ἅμα τῇ πλήρει καταβολῇ, ἐνέχυρον ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων, τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ θεωρουμένου ὅτι κατέχει ταῦτα ἐπ' ὀνόματι τῆς Τραπέζης ὡς νομέως. Ἐπὶ τοῦ οὕτω κτωμένου τραπεζικοῦ ἐνεχύρου ἐφαρμόζονται πᾶσαι αἱ περὶ ἐνεχύρου διατάξεις τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 17 Ἰουλίου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν». Ἡ Τράπεζα δικαιοῦται προσέτι νὰ προβῇ εἰς ἐκποίησιν τοῦ ἐνεχύρου μέσῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῇ β' περιπτώσει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

2. Ἐὰν ἡ ὑπὸ τῆς Τραπέζης καταβληθεῖσα ἐγγύησις δὲν καλύπτει πλήρως τὴν ὀφειλὴν τοῦ πρωτοφειλέτου, τὸ δὲ Ἑλληνικὸν Γραφεῖον Ἀνεφοδιασμοῦ ἤθελεν ἐνασκήσει τὰ ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος δικαίωμά του, ἡ Τράπεζα ὑποκαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ πρωτοφειλέτου ἐπὶ τοῦ ὁρισθησομένου (ἐν τῇ α' περιπτώσει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος) ἢ τοῦ εἰσπραχθησομένου (ἐν τῇ β' περιπτώσει τῆς αὐτῆς διατάξεως) τιμήματος καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς καταβληθείσης ἐγγυήσεως.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Γραφεῖον Ἀνεφοδιασμοῦ

νὰ αὐτασφαλίζῃ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἢ ὑπ' ἄλλων διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ εἰσαγόμενα, ἐξαγόμενα, ἢ μεταφερόμενα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης ἐμπορεύματα, τόσον κατὰ τὴν μεταφορὰν ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἀποθήκευσιν, ἐναντίον παντὸς κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πολεμικῶν.

2. Πρὸς κάλυψιν ἐνδεομένων ζημιῶν, τὸ Ἑλληνικὸν Γραφεῖον Ἀνεφοδιασμοῦ ἐπιβαρύνει τὴν ἀξίαν τῶν ὡς ἄνω ἐμπορευμάτων δι' ἀναλόγου ἀσφαλίστρου κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

3. Τὰ ἐν λόγῳ ἀσφάλιστρα καταχωροῦνται εἰς πίστωσιν ἰδιαιτέρου λογαριασμοῦ, εἰς χρέωσιν τοῦ ὁποίου φέρονται αἱ ἐνδεχομένως πραγματοποιοῦμεναι ζημίαι.

4. Πᾶσα τυχὸν ζημία ἐκ τοῦ ἀνωτέρω λογαριασμοῦ βαρύνει τὸ Δημόσιον, ὑπὲρ οὗ διατίθενται τὰ ἐνδεχόμενα τυχὸν κέρδη.

5. Ἡ ἄσκησις τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀσφαλιστικῆς ἐργασίας δὲν ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τῆς Ἀσφαλιστικῆς Νομοθεσίας, ἀπαλλάσσεται δὲ παντὸς τέλους ἢ φόρου.

Ἄρθρον 9.

1. Πᾶσα διάταξις ἀφορῶσα τὰ τῆς ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας ἐν γένει τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ, μὴ διαλαμβανομένη ἐν τῷ παρόντι, καταργεῖται.

2. Τὸ δυνάμει τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 999)1942 συσταθὲν «Ταμεῖον Ρυθμίσεως Κόστους Ἐμπορευμάτων», ἐξακολουθεῖ διεπόμενον ὑπὸ τῶν περὶ τούτου κειμένων διατάξεων.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐπισιτισμοῦ, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιτρέπεται ὅπως κανονίζωνται πᾶσαι αἱ ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ρυθμίζηται πᾶν ζήτημα προκῦπτον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ.

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 173.

Περὶ πληρώσεως τῶν κενῶν θέσεων Πρωτοδικῶν καὶ Ἀντεισαγγελέων Πρωτοδικῶν ὡς καὶ Εἰρηνοδικῶν β' τάξεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, παρέχεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης τὸ δικαίωμα, ὅπως, κατὰ παρέκκλισιν τῶν περὶ προσόντων τῶν Δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἰσχυουσῶν διατάξεων, συμπληρώσῃ τὰς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κενὰς θέσεις Πρωτοδικῶν καὶ Ἀντεισαγγελέων Πρωτοδικῶν, ὡς καὶ τὰς κενουμένας τοιαύτας, τῶν Δικαστηρίων Κρήτης, Μακεδονίας, Νήσων Αἰγαίου, Κυκλάδων καὶ Ἰονίων Νήσων, δι' ἀπ' εὐθείας διορισμοῦ δικηγόρων Εἰρηνοδικῶν ἢ Πταισματοδικῶν κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἤδη εἰς τὰ μέρη ταῦτα καὶ ἐχόντων πενταετῆ τοὐλάχιστον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τοιαύτῃ θέσει καὶ ἡλικίαν προκειμένου μὲν περὶ δικηγόρων οὐχὶ μείζονα τῶν 40 ἐτῶν, προκειμένου δὲ περὶ Εἰρηνοδικῶν ἢ Πταισματοδικῶν οὐχὶ μείζονα τῶν 45 ἐτῶν.

2. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Εἰρηνοδίκου συνυπολογίζεται καὶ ἡ δικηγορικὴ τοιαύτη ὡς καὶ ἡ τοῦ Γραμματέως Εἰρηνοδικείου ἡ διανυθεῖσα μετὰ τὴν λῆψιν τῆς ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω κενὰς θέσεις τῶν Πρωτοδικῶν δύνανται νὰ διορισθῶσι κατὰ προτίμησιν οἱ κατὰ τοὺς διενεργηθέντας διαγωνισμοὺς λαβόντες τὴν βάσιν Εἰρηνοδίκαι καὶ δικηγόροι.

Ἄρθρον 3.

Δύνανται ὡσαύτως νὰ διορισθῶσι ἀπ' εὐθείας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, Πρωτοδίκαι ἢ Ἀντεισαγγελεῖς Πρωτοδικῶν καὶ ἐκ Γραμματέων τῶν Πολυμελῶν Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν ὡς καὶ ἐκ δικαστικῶν Γραμματέων β' τάξεως αὐτῶν, ἐχόντων ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν καὶ πενταετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν, ἡλικίαν δὲ οὐχὶ μείζονα τῶν 45 ἐτῶν.

Ἄρθρον 4.

Ὁμοίως ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω τρίμηνον χρονικὸν διάστημα πλήρωσις τῶν ὑπαρχουσῶν κενῶν θέσεων

Εἰρηνοδικῶν β' τάξεως, ὡς καὶ τῶν κενωθησομένων τοιούτων παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικείοις Κρήτης, Μακεδονίας καὶ τῶν Νήσων Αἰγαίου, Ἰονίου καὶ Κυκλάδων δι' ἀπ' εὐθείας διορισμοῦ ἄνευ διαγωνισμοῦ δικηγόρων ἀσκησάντων ἐπὶ τριετίαν τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἢ πτυχιούχων Νομικῆς, ὑπηρετούντων ὑπὲρ τὴν τριετίαν ἐν θέσει γραμματέως Εἰρηνοδικείου ἢ Πταισματοδικείου καὶ κατὰ προτίμησιν ὑπηρετούντων ἤδη εἰς τὰ μέρη ταῦτα μὴ ὑπερβάντων δὲ τὸ 40ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ἄρθρον 5.

Ἡ μισθοδοσία τῶν διορισθησομένων εἰς τὰς κενὰς θέσεις Πρωτοδικῶν καὶ Εἰρηνοδικῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς των εἰς τὰς ἕδρας των.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἀρχαιότης τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄνω διατάξεων διορισθησομένων Πρωτοδικῶν διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος, κανονισθήσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικ. Συμβουλίου (Τμῆμα Α') δημοσιευομένης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Ε. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 174

Περὶ αὐξήσεως τῶν θέσεων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τῶν Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Γραμματείας τῶν Δικαστηρίων κλπ. νόμων διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Αἱ θέσεις τῶν γραμματέων Ἐφετῶν καὶ Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν αὐξάνονται κατὰ δύο κατανεμόμεναι ἀνὰ μία παρὰ τῷ Ἐφετείῳ Ἰωαννίνων καὶ παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ Ἐφετῶν Ἰωαννίνων.

Ἄρθρον 2.

Αἱ θέσεις τῶν Γραμματέων Πρωτοδικῶν καὶ Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν αὐξάνονται κατὰ δύο κατανεμόμεναι ἀνὰ μία παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ καὶ τῇ Εἰσαγγελίᾳ Πρωτοδικῶν Ἀμαλιάδος.

Ἄρθρον 3.

Αἱ θέσεις τῶν δικαστικῶν Γραφέων α' καὶ β' τάξεως αὐξάνονται κατὰ πεντήκοντα πέντε (55). Αὗται κατανέμονται ὡς ἑξῆς : Πέντε παρὰ τῷ Ἐφετείῳ Ἰωαννίνων, δύο παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ Ἐφετῶν Ἰωαννίνων, ὀκτὼ παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ καὶ 3 παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ Πρωτοδικῶν Ἀμαλιάδος, αἱ λοιπαὶ δὲ εἰς διαφόρους Γραμματείας τῶν δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν τοῦ Κράτους δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 4.

Αἱ προστιθέμεναι κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος θέσεις δικαστικῶν γραφέων β' τάξεως πληροῦνται διὰ διορισμοῦ ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ ὁριζόμενα προσόντα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Κωδ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 128)1936 δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 5.

Διαρκούσης τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως αἱ μεταθέσεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας τῶν Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν τοῦ Κράτους ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Δικαστικοῦ Γραμματέως β' τάξεως καὶ κάτω ἐνεργοῦνται δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 6.

Διαρκούσης τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως καὶ τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς πᾶσαι αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 12—17 τοῦ Κωδ. Νόμου 128)1936 προαγωγαὶ ἐνεργοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἐφ' ὅσον καθίσταται ἀνέφικτος ἡ σύνθεσις τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου Ἐφετῶν.

Αἱ προαγωγαὶ γίνονται τῇ αἰτήσει τῶν ἐχόντων τὰ κατὰ νόμον προσόντα μετὰ ἠτιολογημένην πρότασιν τοῦ Προέδρου ἢ Εἰσαγγελέως ἢ Εἰρηνοδίκου ἢ Πταισματοδίκου εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν ὁποίων ὑπηρετεῖ ὁ ὑπάλληλος

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νομ. Δ)τος ὑπ' ἀριθ. 1041 1942 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ γραμματείας τῶν δικαστηρίων κλπ.» διατάξεων καθ' ἣν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπηρετῶσιν οἱ Γραμματεῖς Εἰρηνοδικείων καὶ Πταισματοδικείων ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Νομοῦ ἐξ οὗ κατάγονται αὐτοὶ ἢ αἱ σύζυγοι αὐτῶν ἢ ἐν ᾧ ἀσκοῦσι τὰ πολιτικὰ αὐτῶν δικαιώματα παρατείνεται μέχρι λήξεως τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως.

Ἄρθρον 8.

Καταργεῖται ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ)τος ὑπ' ἀριθ. 1509)42 «περὶ συστάσεως Ἐφετείου ἐν Ἰωαννίνοις

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαΐου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΩΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ, Ι. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαΐου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου